

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Hovedelementerne i forslaget var indeholdt i den nye svenske regerings »Förklaring till Riksdagen« i begyndelsen af oktober.

Konklusion

Som det fremgår, foregår der overvejelser i store dele af Europa, som ligger på linie med dem, der er beskrevet i denne redegørelse.

Det er derfor vigtigt og naturligt, at de internationalt indhøstede erfaringer inddrages i det videre arbejde med moderniseringen af vore egne uddannelser.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.**Spm. nr. S 65**

1) Til *udenrigsministeren* af:

Gade (SF):

»Agter den danske regering i de fortsatte drøftelser på EF's regeringskonferencer at fastholde det danske nej til at inddrage forsvarspolitik i EF-samarbejdet samt at fastholde enstemmighedskravet, når det gælder udenrigspolitiske beslutninger?«

Skriftlig begrundelse

Efter offentliggørelsen af det engelsk-italienske udspil og senere afholdelse af et særligt »fraktionsmøde« for en særlig gruppe EF-lande er udviklingen af en fælles forsvarspolitik i EF og i tilknytning til EF for alvor sat på EF's dagsorden, ligesom mange lande nu kræver flertalsafgørelser i udenrigspolitikken. I Danmark har dette skabt nogen usikkerhed. Derfor ønsker spørgeren, at regeringen tilkendegiver en klar vilje til at fastholde de to betingelser, som et næsten enigt Folketing indtil nu har sluttet op bag.

Gade (SF):

Da spørgsmålet blev stillet, var det aktualiseret af det italiensk-engelske udspil om forsvarssamarbejde i EF. Det er blevet yderligere aktualiseret af et fransk-tysk udspil af 14. oktober, og her mindre end to måneder før afslutningen på regeringskonferencerne må man jo konstatere, at Danmark er under et stadig sti-

gende pres for at fravige de synspunkter, som er fremført – vel af et enigt dansk Folketing – om at sige nej til at inddrage forsvarspolitik i EF og til at fastholde enstemmighed, når det gælder udenrigspolitik.

Grunden til, at jeg nu gerne vil have udenrigsministeren til at bekræfte, at det er den danske forhandlingslinje i de kommende måneder, er netop, at vi nu står i en fase, hvor der vil blive lagt et betydeligt pres på Danmark for at fravige disse synspunkter.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan gøre mit svar ganske kort, og det kan jeg gøre ved at slå fast, at regeringens forhandlingsgrundlag i regeringskonferencen om politisk union er det danske memorandum fra oktober 1990, og det er de konkrete tekstforslag, der stammer fra marts 1991. Der er her tale om to papirer, som støttes af et bredt flertal her i Folketinget.

Gade (SF):

Jeg vil sige tak for svaret. Det var jo kort, og ministeren sagde, at det er regeringens forhandlingsgrundlag fortsat at sige nej til at inddrage forsvarspolitik i EF-samarbejdet og fastholde enstemmighedskrav; sådan må jeg forstå svaret. Det er jo for så vidt godt, og jeg vil vælge ikke at opfatte, at ministeren ikke svarede direkte på spørgsmålet, men i stedet for henvisede til et forhandlingsgrundlag.

Jeg vil vælge at tolke det som et ja til, at det danske nej står fast.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jamen hr. Gade må fortolke det, som jeg sagde, som han vil. Jeg mener, at jeg udtrykte mig ganske klart.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 82

2) Til *udenrigsministeren* af:

Jørgen Estrup (RV):

»Mener udenrigsministeren, at hensynet til dansk landbrugs afsætning går forud for en effektiv bekæmpelse af sult i den tredje verden?«